

APOCALYPSE NOW REDUX

Francis Ford Coppola

Curs 2003-2004

Sinopsi

Saigon, 1968. El Capità Willard, oficial dels servicis d'intel·ligència de l'exèrcit nord-americà, viatja al més profund de la selva de Vietnam riu Nung amunt amb una perillosa i secreta missió: eliminar a Kurtz, un coronel reneгат de les tropes dels Estats Units que sembla que s'ha tornat boig.

Objectius pedagògics

- Proposem la visió i l'anàlisi d'*Apocalypse now redux* com una epopeia inquietant i hipnòtica sobre la guerra i la bogeria de la violència i el poder. Amb una posada en escena grandiloqüent i per moments deliberadament allunyada de la realitat, un desenvolupament per moments oposat a les característiques més habituals del cinema bèl·lic i un guió plagat de referències filosòfiques i literàries, el director Francis Ford Coppola aconsegueix transmetre l'horror de la guerra amb tota la seva intensitat i cruesa.
- Valorem molt positivament el nou muntatge del film, que aporta elements enriquidors a la trama i dota de major profunditat i humanitat als personatges, alhora que permet un anàlisi complementari a diverses escenes i situacions només apuntades o insinuades en la primera versió de la pel·lícula.

GUIA DIDÀCTICA - SECUNDÀRIA

Títol original: Apocalypse now redux

Direcció i producció: Francis Ford Coppola (Estats Units, 1979–2001)

Guió: John Milius i Francis Ford Coppola, basat en la novel·la *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad

Música: Carmine Coppola, Francis Ford Coppola i Mickey Hart

Director de fotografia: Vittorio Storaro

Disseny de producció: Dean Tavoularis

Direcció artística: Angelo Graham

Muntatge: Lisa Fruchtman, Gerald B. Greenberg, Richard Marks i Walter Murch.

Interpretació: Marlon Brando (Coronel Walter E. Kurtz), Robert Duvall (Tinent Coronel Bill Kilgore), Martin Sheen (Capità Benjamin L. Willard), Frederic Forrest (Jay Hicks), Albert Hall (Phillips), Sam Bottoms (Lance B. Johnson), Laurence Fishburne (Larry), Dennis Hopper (Reporter gràfic)

Duració: 205 minuts

L'horror, l'horror

Estrenada vint-i-dos anys després que l'*Apocalypse now* original, *Apocalypse now redux* és una versió restaurada i notablement ampliada d'un dels films més aplaudits i prestigiosos del director nord-americà Francis Ford Coppola. La pel·lícula és una epopeia turbulenta, al·lucinògena i fantasmagòrica inspirada en la novel·la *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad que retrata fins a les seves últimes conseqüències la bogeria i l'horror de la guerra del Vietnam, de qualsevol guerra. El principi del film ja resulta prou revelador en aquest sentit: sobre un fons negre, escoltem el soroll d'uns helicòpters que creuen la pantalla; seguidament, imatges de la selva en flames al compàs de la cançó "The end" del grup de The Doors, amb Jim Morrison cantant "Això és el final". Comença el malson. El viatge iniciàtic del protagonista riu amunt és tant un viatge dins de sí mateix com un viatge a l'infern de la humanitat, a la no humanitat, a l'horror més absolut i metafísic, simbolitzat per l'inquietant i sàdic, però alhora fascinant, personatge del Coronel Kurtz (imponent Marlon Brando), convertit en una mena de Déu salvatge que recita continuament passatges de l'obra de T.S. Elliot "La tierra baldía". Com ja

explicava Coppola en una nota de premsa difosa poc després de l'estrena del film, "a mida que el Capità Willard recorre i s'endinsa cada cop més en la insensatesa i l'absurditat de la implicació nord-americana en la guerra, es va sentint cada vegada més atret per la pròpia jungla, pel seu misticisme primigeni i pel seu immens poder. Queda clar aleshores que la guerra dels Estats Units per portar la civilització als milions d'ignorants és únicament l'extensió del colonialisme mercantilista, i que l'horror i el salvatgisme no estan a la jungla, sinó en la pròpia cultura nord-americana". Per Coppola, la figura del Coronel Kurtz s'erigeix en un aspecte desconegut i ocult del propi Willard, i al final també dels propis espectadors, fins al punt que resulta gairebé impossible arribar a distingir atracció i repulsió, bestialitat i humanitat. Amb un treball de posada en escena tant grandiloqüent i operístic com deliberadament allunyat de la realitat i multitud d'escenes brutals i delirants que en ocasions semblen acostar-se al surrealisme, el film transcendeix el seu caràcter més o menys històric i particular per erigir-se en una representació gairebé metafísica de la lluita entre racionalitat i irracionalitat, entre caos i civilització, entre el Bé i el Mal, la llum i la foscor. No hi ha bons ni dolents, i el film en cap moment pren partit per cap dels dos bàndols en lluita ni jutja les causes i les conseqüències del conflicte. Més enllà de lectures polítiques i sociològiques, *Apocalypse now* es constitueix en un tractat profund i de connotacions filosòfiques i morals sobre la bogeria humana: el propi protagonista, el Capità Willard, està pràcticament fora de sí i prop de la demència quan és reclutat pels serveis d'intel·ligència de l'exèrcit perquè assassini a un altre boig. Durant el seu llarg periple, es trobarà a personatges encara més sonats que l'home a qui ha de matar: no hi ha ni rastre de sensatesa en el Tinent Coronel Kilgore (esplèndid Robert Duvall), que planeja les seves tàctiques militars en funció de las onades més indicades per poder fer surf i condueix el seu escamot d'helicòpters de batalla al so de la peça clàssica "Die Walkirie" del compositor Richard Wagner. Els soldats que contempen el depriment espectacle de les noies de la revista Playboy també semblen haver perdut tot rastre de civilització i humanitat (la festa organitzada per les autoritats militars està a punt de desembocar en insurrecció), una idea que Coppola recupera amb molta més força en l'últim lloc del riu

controlat per l'exèrcit dels Estats Units, al límit amb allò desconegut (l'inconscient?), on ningú sap qui és el seu superior i on tot careix d'ordre i de sentit.

Un rodatge infernal

Apocalypse now segurament no seria el que és sinó hagués estat fruit d'un dels rodatges més demencials, llargs i delirants de pràcticament tota la història del cinema, que va portar el propi Coppola a afirmar: "Vam fer *Apocalypse now* igual que els americans van fer la guerra a Vietnam: érem massa gent, tenien massa diners i massa equip i mica en mica ens vam anar tornant bojós" (a 1). L'origen de la producció es remonta a principis dels anys setanta, quan el guionista i director John Millius va començar a escriure el guió del projecte, en un primer moment titulat *The psychodelic soldier* (El soldat psicodèlic). Quan la producció va començar a tirar endavant, George Lucas, el director previst en un primer moment, ja estava preparant *La guerra de las galaxias* (*Star wars*, 1977), i Coppola es va encarregar finalment de dur-la a la gran pantalla amb una llibertat creativa i econòmica total i absoluta, fruit del gran èxit que havien assolit les seves dues pel·lícules anteriors, *El padrino* (*The godfather*, 1972) i la seva continuació, *El padrino, parte 2* (*The godfather part 2*, 1974). El film, però, va tardar gairebé cinc anys en veure finalment la llum, i l'exèrcit nord-americà, que anys enrera havia donat material i assessorament tècnic a una gran producció sobre la Guerra del Vietnam que prenia partit a favor de la intervenció dels Estats Units en el conflicte, *Boinas verdes* (*The green berets*, John Wayne, 1968), es va negar des del principi a col·laborar en la seva realització. Estava previst que les filmacions a Filipines duressin quatre mesos, però al final en van durar prop de quinze. Coppola va utilitzar fins a 600.000 metres de pel·lícula verge (més de 370 hores de filmació), reescribia el guió a les nits, improvisant escenes que s'havien de rodar al dia següent i en el moment de dirigir algunes escenes seguia al peu de la lletra les anotacions que havia fet a peu de pàgina d'una edició de butxaca del llibre de Conrad. A les tres setmanes de rodatge, el director va substituir a l'actor inicialment previst pel paper de Willard, Harvey Keitel, perquè no li agradava la seva interpretació. El seu substitut, Martin Sheen, va patir poc després un infart que gairebé va arribar a ser mor-

tal. Marlon Brando no parava de repetir que abandonava el rodatge i per acabar d'arreglar les coses, un dels pitjors huracans de la història de Filipines va assolir el rodatge i va obligar a parar la producció durant sis setmanes. Tots els decorats van ser destruïts i van haver de ser totalment reconstruïts. El pressupost inicial de 16 milions de dòlars es va acabar multiplicant per dos i Coppola va haver d'hipotecar totes les seves possessions per poder finalitzar el rodatge. El procés de muntatge i post-producció, finalment, es va allargar durant més de dos anys tant a causa de la gran quantitat de material filmat (el primer muntatge gairebé arribava a les sis hores de duració) com a causa dels dubtes i els temors de Coppola, que no sabia com acabar la història i que fins i tot va arribar a preveure la possibilitat de dos finals diferents. El nou muntatge de la pel·lícula aporta elements nous a la història, perfilant més els personatges i les terribles i surrealistes situacions en què es veuen atrapatats, alhora que la restauració de la imatge i el so originals proporciona als espectadors de noves generacions la possibilitat de gaudir amb les millors condicions possibles d'un dels films més fascinants i hipnòtics de la història del cinema.

La nova versió

Amb fins a 49 minuts de metratge adicional, inèdit fins ara, aquesta nova versió, lluny d'incidir de manera repetitiva o innecessària sobre la primera versió de la pel·lícula, d'encara no dues hores i mitja de duració, contribueix de manera decisiva a dotar de major sentit i coherència la trama original d'*Apocalypse now* sense perjudicar la seva estructura ni el seu poder de fascinació. Les noves escenes del film, inèdites fins ara, són les següents: en primer lloc, la llarga seqüència de la plantació francesa, que inclou una trobada al riu enmig d'una espessa boira, el funeral del soldat nord-americà mort, un sopar ple de retrets i acusacions ("¿Per què seguim aquí? Perquè així es manté unida la nostra família. Lluitem per conservar allò que ens pertany. Vosaltres els americans lluiteu pel buit més gran de la història", exclama el patriarca de la plantació), i la relació amorosa de Willard i Roxanne (Aurore Clement), una jove vidua francesa. Segons Coppola, "aquesta seqüència capta un anhel exòtic, una búsqueda d'ideals desapareguts molt temps

enrera i el declivi d'una forma de vida que presagia la bogeria de l'experiència americana al Vietnam (...) Sempre m'ha encantat aquesta escena perquè és el moment en què els homes del vaixell abandonen de veritat la civilització i retrocedeixen en el temps". En segon lloc, la seqüència ampliada de les noies de la revista Playboy, en la qual Willard ofereix un barril de combustible –l'helicòpter en què viatgen s'ha quedat sense combustible i el seu representant està disposat a fer qualsevol cosa per poder escapar de la zona– a canvi que els seus homes puguin passar una estona amb elles. Per Coppola, "les noies són com els nois joves del vaixell, amb la diferència que són explotades sexualment. Però és el mateix, saben que estan sent consumides per una societat que es diu moral però que no ho és". En tercer lloc, una nova escena protagonitzada per Marlon Brando, que explicita de manera més profunda com funciona la ment torturada del Coronel Kurtz, eliminada en el seu moment per reduir la duració final del film. Mentre manté presoner a Willard, Kurtz comenta que la guerra és una bogeria i cita diversos informes dels serveis d'intel·ligència nord-americans que corroboren les seves paraules. Aquestes tres noves escenes es completen amb nou metratge de la travessia vaixell poc després d'iniciar la pujada pel riu, en què s'observa el companyerisme i fins i tot el bon humor dels membres del grup. "Tots comencen més o menys normals i la seva innocència ajuda a subratllar la tragèdia de tot el que els hi passa durant el viatge", apunta Coppola.

(a 1) Resulta molt interessant, en aquest sentit, la lectura del llibre de Peter Cowie *El libro de Apocalypse now: la historia de una película mítica* (Piados, Barcelona, 2001).

Proposta d'activitats

- Debat a classe al voltant d'alguns dels temes i de les idees presents en la pel·lícula: guerra, violència, caos i civilització, Bé i Mal, racionalitat i irracionalitat, horror, bogeria, etc.
- Analitzar i valorar l'estructura narrativa del film, especialment els recursos utilitzats pel director per construir una irreal i turbulenta aproximació a l'horror de la guerra.
- Anàlisi dels personatges principals de la trama, destacant les seves conviccions (o la seva falta d'escrúpols), les seves motivacions, les seves pors i les seves actituds en relació amb el desenvolupament de l'acció. Es pot parlar de personatges bons i personatges dolents? Les reaccions i les motivacions dels protagonistes serien diferents si no es trobessin atrapats enmig d'un conflicte sagrant i sense sentit?
- Fer una comparació entre la pel·lícula de Francis Ford Coppola i altres textos i films relacionats amb el moment històric i amb l'argument del film, buscant les principals idees, les semblances i les diferències que es poden establir entre ells.
- Analitzar les relacions que s'estableixen entre la pel·lícula i la novel·la *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad en què es basa la història.
- Estudiar i valorar les causes i les conseqüències més importants de la Guerra del Vietnam, analitzant el paper que hi van desenvolupar els Estats Units.
- Introducció al cinema bèl·lic i d'acció. Establir-ne els principals trets característics, destacant els diferents tipus de personatges que hi apareixen de manera recurrent i relacionant els resultats obtinguts amb la pel·lícula de Francis Ford Coppola.

Preguntes per al debat

- El viatge de Willard pel riu Nung és solament un desplaçament físic?
- Quina visió ens dona la pel·lícula de l'actuació de l'exèrcit americà?
- Creus que els fets mostrats per la pel·lícula són reals o, en cas de no ser-ho podrien haver succeït?

- *Apocalypse now redux* planteja una profunda reflexió sobre la bogeria i l'horror de la Guerra del Vietnam. Què en saps d'aquest conflicte? Quan va tenir lloc? Creus que està tractat de manera realista en la pel·lícula?
- El film presenta un grup de personatges profundament marcats per l'horror de la guerra i que semblen haver perdut tota noció de civilització i humanitat. Valora i comenta els principals trets característics, l'actitud i el comportament dels personatges que el Capità Willard es va trobant al llarg del seu viatge. Quina funció i quin paper juguen cada un dels protagonistes? Es pot parlar de personatges bons i dolents? Adverteixes algun canvi o evolució en ells a mida que es va desenvolupant la història?
- Poc després de l'estrena del film, el director Francis Ford Coppola afirmava: "El viatge de Willard riu amunt també és un viatge cap a sí mateix, i l'home estrany i salvatge que troba al final (el Coronel Kurtz) també és un aspecte de sí mateix". Valora aquesta afirmació. Hi estàs d'acord? Creus que la figura del Coronel Kurtz representa la bestialitat i la incivilització que tots portem a dins? Penses que el seu comportament i la seva actitud són veritablement les d'algú que ha perdut la raó i s'ha tornat boig? Per què?

- El film juga fins a les últimes conseqüències amb una estètica deliberadament irreal i fantasmagòrica i adopta l'estructura d'un viatge iniciàtic cap a l'infern de la guerra. Quins recursos narratius i expressius t'han sorprès més? Creus que el tractament visual que el director otorga a la pel·lícula és el més adequat per una història bèl·lica d'aquestes característiques? El viatge del Capità Willard riu amunt és un viatge cap a la bogeria o cap al coneixement?

 - Les últimes paraules que pronuncia el Coronel Kurtz abans de morir són "*L'horror, l'horror*". Quin significat tenen? Creus que reflecteixen l'atmosfera irreal i fantasmagòrica del film? Per què?
-
- Fent un balanç del que passa a la pel·lícula des del principi fins al final, a quina conclusió arribes? Què ens vol explicar Francis Ford Coppola amb aquesta història? Creus que el film podria haver acabat d'una altra manera? Per què?

Sinopsi

Saigon, 1968. El Capità Willard, oficial dels servicis d'intel·ligència de l'exèrcit nord-americà, viatja al més profund de la selva de Vietnam riu Nung amunt amb una perillosa i secreta missió: eliminar a Kurtz, un coronel rene-gat de les tropes dels Estats Units que sembla que s'ha tornat boig.

PROGRAMA DE MÀ - SECUNDÀRIA

Títol original: Apocalypse now redux

Direcció i producció: Francis Ford Coppola (Estats Units, 1979–2001)

Guió: John Milius i Francis Ford Coppola, basat en la novel·la El cor de les tenebres de Joseph Conrad

Música: Carmine Coppola, Francis Ford Coppola i Mickey Hart

Director de fotografia: Vittorio Storaro

Disseny de producció: Dean Tavoularis

Direcció artística: Angelo Graham

Muntatge: Lisa Fruchtmann, Gerald B. Greenberg, Richard Marks i Walter Murch.

Interpretació: Marlon Brando (Coronel Walter E. Kurtz), Robert Duvall (Tinnet Coronel Bill Kilgore), Martin Sheen (Capità Benjamin L. Willard), Frederic Forrest (Jay Hicks), Albert Hall (Phillips), Sam Bottoms (Lance B. Johnson), Laurence Fishburne (Larry), Dennis Hopper (Reporter gràfic)

Duració: 205 minuts

L'horror, l'horror

Estrenada vint-i-dos anys després que l'*Apocalypse now* original, *Apocalypse now redux* és una versió restaurada i notablement ampliada d'un dels films més aplaudits i prestigiosos del director nord-americà Francis Ford Coppola. La pel·lícula és una epopeia turbulenta, al·lucinògena i fantasmagòrica inspirada en la novel·la *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad que retrata fins a les seves últimes conseqüències la bogeria i l'horror de la guerra del Vietnam, de qualsevol guerra. El viatge iniciàtic del protagonista riu amunt és tant un viatge dins de sí mateix com un viatge a l'infern de la humanitat, a la no humanitat, a l'horror més absolut i metafísic, simbolitzat per l'inquietant i sàdic, però alhora fascinant, personatge del Coronel Kurtz, paper interpretat per Marlon Brando. Amb el so, la música i la imatge restaurats i remasteritzats digitalment i fins a 49 minuts de metratge adicional, inèdit fins ara, aquesta nova versió, lluny d'incidir de manera repetitiva o innecessària sobre la primera versió de la pel·lícula, d'encara no dues hores i mitja de duració, contribueix de manera decisiva a perfilar i a dotar de major sentit i coherència la trama original d'*Apocalypse now* sense perjudicar la seva estructura ni el seu poder de fascinació. El film conserva intacte la seva força original, fruit en bona part d'un rodatge llarguíssim i plagat de dubtes i dificultats. La pel·lícula original va tardar gairebé cinc anys en veure finalment la llum.

Estava previst que les filmacions a Filipines duressin quatre mesos, però al final en van durar prop de quinze. Coppola va utilitzar fins a 600.000 metres de pel·lícula verge (més de 370 hores de filmació), reescribia el guió a les nits, improvisant escenes que s'havien de rodar al dia següent i en el moment de dirigir algunes escenes seguia al peu de la lletra les anotacions que havia fet a peu de pàgina d'una edició de butxaca del llibre de Conrad. A les tres setmanes de rodatge, el director va substituir a l'actor inicialment previst pel paper de Willard, Harvey Keitel, perquè no li agradava la seva interpretació. El seu substitut, Martin Sheen, va patir poc després un infart que gairebé va arribar a ser mortal. Per acabar d'arreglar les coses, un dels pitjors huracans de la història de Filipines va assolir el rodatge i va obligar a parar la producció durant sis setmanes. Tots els decorats van ser destruïts i van haver de ser totalment reconstruïts. El pressupost inicial de 16 milions de dòlars es va acabar multiplicant per dos i Coppola va haver d'hipotecar totes les seves possessions per poder finalitzar el rodatge. El procés de muntatge i post-producció, finalment, es va allargar durant més de dos anys tant a causa de la gran quantitat de material filmat (el primer muntatge gairebé arribava a les sis hores de duració) com a causa dels dubtes i els temors de Coppola, que no sabia com acabar la història i que fins i tot va arribar a preveure la possibilitat de dos finals diferents.

El director: Francis Ford Coppola

Nascut a Detroit el 7 d'abril de 1939, fill d'un compositor i flautista, Carmine, i d'una actriu de teatre, Italia, es va graduar en teatre per la Universitat de Hofstra i va continuar els seus estudis al departament de cinema de la UCLA. Va començar a treballar a la indústria del cinema realitzant les més diverses facetes tècniques i artístiques pel productor independent de sèrie B Roger Corman, qui acabaria produint la seva primera pel·lícula com a director, *Dementia 13* (1963). Poc després va ser contractat com a guionista per la companyia Seven Arts, després absorbida per la Warner Bros., per qui dirigiria diversos films menors. La seva consagració definitiva arribaria amb *El padrino* (*The godfather*, 1972) i *El padrino parte 2* (*The godfather, part 2*, 1974), per les que aconseguiria diversos Oscars de Hollywood i el reconeixement unànime de crítica i públic. Amb la seva següent realització, *La conversación* (*The conversation*, 1974), aconseguiria també la Palma d'Or del Festival de Cannes, el premi més important dels festivals de cinema europeus. Després de l'èxit d'*Apocalypse now* (1979), va fundar la seva pròpia productora, American Zoetrope, però la seva següent pel·lícula, *Corazonada* (*One from the heart*, 1982), va ser un fracàs artístic i comercial d'enormes proporcions que el va acabar relegant a un segon pla de la gran indústria del cinema de Hollywood. Les seves següents pel·lícules, a excepció potser de *La ley de la calle* (1983) i de la tercera part de *El padrino*, rodada el 1990, són films majoritàriament fets per encàrrec que no han tingut massa repercussió. En els últims anys, Coppola s'ha dedicat principalment a produir films per altres directors, entre els que destaquen *Las vírgenes suicidas* (*The virgin suicides*, 1997) i *Lost in translation* (2003), dirigits per la seva filla Sofia Coppola.

Opinions del director

Sobre la pel·lícula original

"Volia crear una experiència cinematogràfica que permetés que el públic sentís com era Vietnam: la immediatesa, la bogeria, l'exaltació, l'horror, la sensualitat i el dilema moral del malson bèl·lic més surrealista de la història dels Estats Units".

Sobre el muntatge original

"Estàvem molt pressionats i amenaçats amb la ruina financera. Estava a punt de quedar-me sense casa per

culpa de la pel·lícula i tenia por. La premsa especulava molt sobre la seva viabilitat i per aquest motiu vam adoptar una posició defensiva quan vam fer el muntatge: volíem demostrar que s'equivocaven. Vam prendre la decisió de fer un film que fos acceptat pel públic en general, ens vam centrar en el viatge pel riu i el vam convertir en un film de gènere".

Sobre la nova versió

"La nova i definitiva versió de la pel·lícula és més divertida, més estranya, més romàntica i més intrigant des del punt de vista polític. No diu res diferent, simplement ho diu millor i amb més profunditat que la pel·lícula original, i els temes que tracta emergeixen amb més claredat. Quan vam acabar la pel·lícula original ens vam veure embolicats en una intensa especulació mediàtica. Sempre havia pensat que es podria haver fet alguna cosa més per expressar el tema central del film, que era la moralitat en temps de guerra. També creia que hi havia seqüències que donarien més diversitat i complexitat a la trama i que examinarien el tema des de més punts de vista. Volia ampliar el principi bàsic que consisteix en situar als joves –siguin nois o noies– en una situació contradictòria. Fa vint-i-dos anys estava sota una pressió molt més forta per fer el que aleshores es considerava una pel·lícula bèl·lica normal. Ara tinc la oportunitat d'ampliar l'enfocament".

Del pressbook del film

Opinions de la crítica

"No són poques ni irrelevantes les noves aportacions d'aquesta renaixuda pel·lícula, que s'ofereix ara, amb tota la seva plenitud, a la valoració dels espectadors actuals. Rescatada i recomposada en la seva coherent integritat (ja que no ens trobem davant d'una mera exhumació de materials, més pròpia del col·leccionista cinèfil), *Apocalypse now* ofereix per fi un discurs plenament dominat pel seu autor, així com una construcció narrativa que ha guanyat en solidesa i que, tot i prolongar notablement el seu metratge, no només no es dilata, sinó que sembla condensar-se amb major intensitat i amb un més ajustat sentit del tempo. Motius que ens inviten, de forma ineludible, a mirar la pel·lícula per intentar endinsar-nos, de manera més atenta i reflexiva, en la seva viva riquesa".

Carlos F. Heredero, *Dirigido* n° 303, juliol / agost 2001

Filmografia de Francis Ford Coppola

Dementia 13 (1963); *You're a big boy now* (1966); *El camino del arco iris* (1968); *The rain people* (1969); *El padrino* (1972); *La conversación* (1974); *El padrino, parte 2* (1974); *Apocalypse now* (1979); *Corazonada* (1982); *Rebeldes* (1983); *La ley de la calle* (1983); *Cotton Club* (1984); *Peggy Sue se casó* (1986); *Jardines de piedra* (1987); *Tucker: un hombre y su sueño* (1988); *El padrino, parte 3* (1990); *Drácula de Bram Stoker* (1992); *Jack* (1996); *Legítima defensa* (1997); *Apocalypse now redux* (2001).